

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptic S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. I. Putei reseratio & fumus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

, earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum:
(v. 10.) Et habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis
, earum: Et potestas earum nocere hominibus mensibus quinque; & ha-
, bebant super se. (v. 11.) Regem Angelum abyssi, cui nomen hebraicè
, Abaddon, græcè autem Apollyon, latinè habens nomen Exterminans.
(v. 12.) Væ unum abiit, & ecce veniunt adhuc duo vae post hac.

XI. 211. I. A. O. 711

Putei referatio & fumus.

Stella:

I. **S**tella quæ DE COELO ceci-
derat in Tuba tertia, videt esse
datam clavem PUTEI ABYS-
SI: Qui si aperiatur, egredietur fumus
SICUT FORNACIS MAGNÆ
qui obscuritatem densiorem minatur
soli & aëri. STELLA est Patriarcha-
tus Constantino-politanus cum sua
urbe, quæ, ut vidimus Cap. præce-
dente v. 10. inciderat in schisma, &
pro eo quod fuerat in Cœlo collocata,
jacebat collapsa in imum terræ, con-
termina puto abyssi. Erat secta Sa-
racena puto abyssi, quem foderat A-
rabs impostor, receptaculum profun-
duum in quo collectæ superstitiones ac
blasphemiae progeneratae ex inferno.
Coaluerat (horrendum dictu!) & in-
tumuerat propemodum octo saeculis,
sed tanquam puto opertus: qui non-
dum inundaverat Ecclesias quas Joa-
nnes nominavit. Quamobrem in Apo-
calypsi alia ferè commemoratio illius
necedum fuit opus: præterquam ea quæ
præcessit per medium Cœli (Cap.
præced. v. 13.) vociferationis, & im-
pendentis Væ atque horroris diu ac
lēpius à Saracenis incussi & appropin-
quatus.

Puteus
abyssi.

Adhuc
apertus,
ne ebul-
liret.

quantis. Adhuc FUMUS ejus, qui
doctrinam illam significat infernalem,
coercitus intra illam suam nationem
Saracenorum & Sectam interim atti-
nebatur ne ascenderet aut superfun-
deretur Imperio & culmini Christia-
norum.

2. Donec hunc puteum sibi APE-
RUIT Constantinopolis schismatica
& contumax in obloctione adversus
originem ac personam Spiritus sancti.
Nam hujus Divinitate vindice DA-
TA EST EI CLAVIS, id est facul-
tas aperiendi permissa: postquam
Schisma sex saeculorum & errores
sponte assumpti præparaverant illam
potestatem & illum aditum execra-
dum ex profundo superstitionum.

Diximus fumum significare doctri-
nam sectæ Saracenæ: is quasi ex
FORNACE MAGNA sic ex in-
ferno eum afflante fuerat progenitus:
& in illo puto, in illa sua Secta, con-
clusus interea tenebatur.

3. Nam ipse ille quidem puto in-
tra se fumabat jam per saecula complu-
ra: & in illo agmen locustarum, quod
natum erat in profundo abyssi, pasce-
batus

Aperi-
ta putei-

Fumus
putei.

batur illo suo fumo doctrinæ superstitionis. Dudum hic fumus ejus infernalis, impatiens coarctationis & angusti spatii concutiebat terram, eruptuens usque ad & subter Constantinopolim: sed hac adhuc inaccessâ reprehendebatur intra statutos terminos, longâ dissimulatione Dei circa illam tantam urbem, & coercitione putei, hoc est, Sectæ ex abyssō collectæ, Quoad sub-

lato repagulo, aperiente obstinatissimo Schismate tot jam sæculorum interato una cum pertinacia in temerariis dogmatis, diffusus est fumus atque intromissus in sedem olim Regiam Imperiis & Religionis Christianæ: cuius omnem reliquam sustulit lucem; & offudit tenebras Soli & aëri illi tantas, ut impediverit accessum & spem omnis illustrationis supernæ.

Obscuratio.

I. II.

Locustæ ex fumo.

Locu-
stæ.

1. Simil cum illo suo FUMO repleverant LOCUSTÆ putei urbem ac ditionem atque Imperium Constantino-politanum, permissa & emissæ ad potiundum illo & ad Religionem conculcandam: additâ illis POTESTATE simili SCORPIONUM. Quæ, & omnia quæ hîc narrantur, manifestè cadunt in irruptionem Turcarum Constantinopolim: quando eâ potitus est Mahometes ejus nominis Imperator primus, eversor Orientalis Imperii anno Christiano 1453. Et, quod est vœ primum, transiit urbs & orbis Ecclesiæ Orientalis ad Turcas.

Hi sunt enim posteri & successores Saracenorum; progenies & indoles Tatarorum ex quibus prodierunt. Plinius lib. 6. nat. hist. cap. 7. meminit Turcarum iam tum circa Mæotidem paluden. Multitudine sunt sicut locustæ; virulenti sicut scorpiones.

2. His locustis non est negotium

devorandi FOENUM TERRÆ & quod in illa VIRIDE & quidquid pomorum in arboribus; prout refertur de locustis in Ægypto, quæ fuerunt figura vel umbra harum, Gen. 10. v. 15. Quasi dicat S. Joannes: non esse de genere locustarum brutatum; sed esse homines, quod aperte (v. 7.) subjicit ex FACIE dignoscendum. Potestas Quapropter in hunc versum quartum data: Apocalypses, rectè ait Rupertus Abbas Comment. lib. 5. Per speciem ostendit quia non per proprietatem sed per similitudinem Locustas de fumo illo exisse dicit: dum, quod locusta est facere, hoc illis interdictum esse scribit: locustarum namque est laderere fænum terra, & omne viride, omnemque arborem, quemadmodum inter plagas Ægypti scripum est. Iste autem, ne quid talium, sed tantum homines laderent: quia videlicet & ipsi homines erant qui hic Locusta dicti sunt. Homines igitur cùm sint, PRÆCEP-TUM EST ILLIS TANTUM HOMI-